Γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με θέμα «Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών, και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1896/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής»

COM(2013) 794 final — 2013/0403 (COD)

(2014/C 226/08)

Εισηγήτρια: **η κ. Reine-Claude MADER**

Στις 9 Δεκεμβρίου 2013 και στις 16 Δεκεμβρίου 2013 αντιστοίχως, και σύμφωνα με το άρθρο 304 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο αποφάσισαν να ζητήσουν τη γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής σχετικά με την

«Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1896/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής»

COM(2013) 794 final — 2013/0403 (COD).

Το ειδικευμένο τμήμα «Ενιαία αγορά, παραγωγή και κατανάλωση», στο οποίο ανατέθηκαν οι σχετικές προπαρασκευαστικές εργασίες, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 11 Μαρτίου 2014.

Κατά την 497η σύνοδο ολομέλειας, της 25ης και 26ης Μαρτίου 2014 (συνεδρίαση της 25ης Μαρτίου 2014), η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υιοθέτησε την ακόλουθη γνωμοδότηση με 128 ψήφους υπέρ, 2 κατά και 1 αποχή.

1. **Συμπεράσματα και συστάσεις**

1.1 Η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (ΕΟΚΕ) λαμβάνει σοβαρά υπόψη την πρόταση κανονισμού η οποία επιδιώκει να διευκολύνει την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για υποθέσεις διασυνοριακού χαρακτήρα και να συμβάλει, συνεπώς, στην αύξηση των διασυνοριακών συναλλαγών.

1.2 Υποστηρίζει τη διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής της διαδικασίας με την αύξηση του ανωτάτου ορίου σε 10 000 ευρώ και τη διεύρυνση του ορισμού των υποθέσεων διασυνοριακού χαρακτήρα, που παρέχει μεγαλύτερη ευελιξία στους καταναλωτές και στις ΜΜΕ να προσφύγουν σε αυτή τη διαδικασία.

1.3 Η ΕΟΚΕ εκφράζει την ικανοποίησή της για τον περιορισμό των δικαστικών τελών που καθορίζει ο κανονισμός, εφόσον τα τέλη αυτά αποτελούν ένα πραγματικό εμπόδιο για τους καταναλωτές και τις μικρές επιχειρήσεις στην απόφαση να κινήσουν τη διαδικασία. Ωστόσο, συνιστά να καθοριστεί με σαφήνεια ο όρος «δικαστικά τέλη» προκειμένου να καταστεί αποτελεσματικό το μέτρο.

1.4 Σημειώνει με ικανοποίηση ότι ο κανονισμός διατηρεί την εκτελεστότητα της ληφθείσας απόφασης χωρίς την προσφυγή στη διαδικασία της κήρυξης εκτελεστότητας (exequatur).

1.5 Όπως και για την αύξηση του ανώτατου ορίου, η ΕΟΚΕ εκτιμά ότι η επιτυχία της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών θα εξαρτηθεί από την απλούστευση και την διευκόλυνση των ενεργειών που συνεπάγεται.

1.6 Η ΕΟΚΕ εξαίρει την πρόθεση της Επιτροπής να προωθήσει τη χρήση των νέων τεχνολογιών, παρά το γεγονός ότι η προσέγγιση αυτή τροποποιεί πρακτικές βαθιά ριζωμένες και θα έχει σημαντική επίδραση στη λειτουργία των δικαιοδοτικών οργάνων, και παρότι η εισαγωγή της σε όλα τα δικαιοδοτικά όργανα εγγύτητας κρίνεται προς το παρόν δυσχερής.

1.7 Πιστεύει, ωστόσο, ότι πρέπει να υποστηριχθούν όλοι οι τρόποι που βοηθούν στη μείωση της επιβάρυνσης των μερών υπό τον όρο να μην υπονομεύουν την αποτελεσματική άσκηση των δικαιωμάτων της υπεράσπισης των μερών και την εφαρμογή των θεμελιωδών αρχών της πολιτικής δικονομίας που αναγνωρίζονται από όλα τα κράτη μέλη. Επισημαίνει και επικροτεί το γεγονός ότι η χρήση των τεχνολογιών αυτών θα πραγματοποιείται μόνον με τη σύμφωνη γνώμη των μερών.

1.8 Επί του προκειμένου, η ΕΟΚΕ διερωτάται σχετικά με τα ένδικα μέσα που διατίθενται δυνάμει του κανονισμού για τη διαδικασία μικροδιαφορών.

1.9 Η ΕΟΚΕ τονίζει επίσης την ανάγκη επαγρύπνησης σε σχέση με την ασφάλεια και το απόρρητο της ηλεκτρονικής ανταλλαγής πληροφοριών σχετικών με την ένδικη διαδικασία.

1.10 Η ΕΟΚΕ τονίζει την ανάγκη να προβλεφθεί η παροχή βοήθειας στους καταναλωτές και τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας, πόσο μάλλον που η σύμπραξη δικηγόρου δεν είναι υποχρεωτική, πράγμα που συνεπάγεται τη χορήγηση μέσων, κυρίως οικονομικών, προς τον σκοπό αυτό.

1.11 Επ' αυτού, θεωρεί ότι οι ενώσεις καταναλωτών, τα ευρωπαϊκά κέντρα καταναλωτών και οι επαγγελματικές οργανώσεις, που έχουν εμπειρία σε αυτόν τον τομέα, θα μπορούσαν να διαδραματίσουν θετικό ρόλο στην παροχή αυτής της βοήθειας και στην ενημέρωση σχετικά με τα της διαδικασίας.

1.12 Η ΕΟΚΕ εφιστά την προσοχή στο γεγονός ότι ο επιδιωκόμενος στόχος προώθησης των μικροδιαφορών θα επιτευχθεί μόνο αν εξασφαλισθεί η διάδοση των κατάλληλων πληροφοριών σχετικά από τους διάφορους φορείς ενώπιον των δικαστηρίων καθώς και από τις νομικές σχολές ([1]).

1.13 Η ΕΟΚΕ θεωρεί ότι η αποτελεσματικότητα της διαδικασίας απαιτεί την παροχή σαφών εντύπων, κατανοητών από όλους. Η χρήση της επίσημης γλώσσας της χώρας των διαδίκων, συμπεριλαμβανομένης της διεξαγωγής της διαδικασίας, και ιδιαίτερα της ακρόασης, είναι μία από τις βασικές προϋποθέσεις. Η απαίτηση αυτή δεν πρέπει να περιορίζεται στη μετάφραση των εντύπων, διότι υπάρχει ο κίνδυνος αμφισβήτησης των άρθρων 47 και 48 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σχετικά με το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής και τα δικαιώματα της υπεράσπισης.

1.14 Η ΕΟΚΕ επισημαίνει ότι τα επιχειρήματα σχετικά με την αρχή της επικουρικότητας και της αναλογικότητας τροφοδοτούν θετικά τη συζήτηση που αφορά τη δημιουργία μιας ευρωπαϊκής συλλογικής δράσης.

2. **Εισαγωγή**

2.1 Η πρόταση της Επιτροπής αποσκοπεί στην προσέγγιση των πολιτών, των καταναλωτών και των ΜΜΕ διευκολύνοντας την πρόσβασή τους στη δικαιοσύνη και στην εδραίωση μεγαλύτερης εμπιστοσύνης ώστε να εκμεταλλευτούν τις ευκαιρίες που προσφέρει η ενιαία αγορά.

2.2 Η πρόταση εντάσσεται στις 12 βασικές δράσεις που εκτίθενται στη «Δεύτερη έκθεση για την ιθαγένεια της Ένωσης», με στόχο την παροχή βοήθειας στους πολίτες της ΕΕ κατά την άσκηση των δικαιωμάτων τους, για παράδειγμα, για την επίλυση διαφορών που προκύπτουν κατά τις διασυνοριακές αγορές τους.

2.3 Η Ατζέντα του ευρωπαίου καταναλωτή, όπως η *Small Business Act,* προέβλεπε επίσης την εν λόγω πρωτοβουλία για τη βελτίωση του σεβασμού των δικαιωμάτων των καταναλωτών και των ΜΜΕ.

2.4 Αξιοποιώντας την εμπειρία που απέκτησε με τη θέση σε ισχύ του κανονισμού ΕΚ αριθ. 861/2007 ([2]), πέραν των συνήθων εθνικών διαδικασιών είσπραξης απαιτήσεων και μετά από πολλές διαβουλεύσεις, η Επιτροπή προτείνει να απλοποιηθεί περαιτέρω η διαδικασία, να καταστεί λιγότερο δαπανηρή και να προσαρμοστεί περισσότερο στις ανάγκες των καταναλωτών, αλλά και των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων.

2.5 Η ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών που θεσπίστηκε με τον κανονισμό ΕΚ αριθ. 861/2007 αποτελείται από μερικά κύρια σημεία:

— εφαρμόζεται σε διαφορές διασυνοριακού χαρακτήρα που δεν υπερβαίνουν την αξία των 2 000 ευρώ κατά τον χρόνο κατάθεσης της αγωγής·

— ο ενάγων πρέπει να χρησιμοποιεί το τυποποιημένο έντυπο αγωγής «τύπου Α» με την απευθείας κατάθεσή του στο αρμόδιο δικαστήριο είτε ταχυδρομικώς είτε με οποιοδήποτε άλλο μέσο επικοινωνίας, εφόσον είναι αποδεκτό στο κράτος μέλος στο οποίο κινείται η διαδικασία·

— το έντυπο της αγωγής περιλαμβάνει περιγραφή των αποδεικτικών στοιχείων και συνοδεύεται, κατά περίπτωση, από τα σχετικά δικαιολογητικά·

— η διαδικασία είναι βασικά γραπτή, εκτός αν κρίνει διαφορετικά ο δικαστής·

— η εκπροσώπηση των διαδίκων είναι δυνατή αλλά όχι υποχρεωτική·

— το δικαστήριο εκδίδει την απόφασή του εντός 30 ημερών, από την τυχόν ακρόαση των διαδίκων ή από την παραλαβή όλων των απαιτούμενων για την έκδοση της απόφασης στοιχείων.

2.6 Η απόφαση που εκδίδει ο δικαστής είναι εκτελεστή και αναγνωρισμένη αυτοδικαίως στα κράτη μέλη. Το εν λόγω δικαστήριο εκδίδει, χωρίς επιβάρυνση, κατόπιν αιτήματος ενός εκ των διαδίκων, πιστοποιητικό που βεβαιώνει την ύπαρξη της απόφασης.

([1]) Πανεπιστήμια, κέντρα εκπαίδευσης δικηγόρων, σχολές δικαστών, κλπ.

([2]) Κανονισμός ΕΚ αριθ. 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Ιουλίου 2007 για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών (ΕΕ L 199 της 31.7.2007, σ. 1).

2.6.1 Όπως προβλεπόταν στον κανονισμό του 2007, η Επιτροπή προέβη σε αξιολόγηση πριν την 1η Ιανουαρίου 2014, και έκρινε ενθαρρυντικά τα πρώτα αποτελέσματα, διότι, κατά τη γνώμη της, η προσφυγή στη διαδικασία αυτή θα μειώσει το κόστος κατά 40 % και τη διάρκεια των διαφορών από 2 έτη, κατά μέσο όρο, σε 5 μήνες ([3]).

2.7 Ως εκ τούτου, η Επιτροπή έκρινε ότι η διαδικασία θα είναι ακόμη πιο αποτελεσματική εάν αυξηθεί το ανώτατο όριο ώστε να μπορούν να τη χρησιμοποιούν και οι ΜΜΕ.

3. **Η πρόταση της Επιτροπής**

3.1 Προβλέπει δύο μεγάλες δέσμες μέτρων: μέτρα καθαρά νομικού χαρακτήρα και μέτρα πρακτικού χαρακτήρα με γενικό στόχο τη μείωση του κόστους της διαδικασίας.

3.2 Μέτρα νομικού χαρακτήρα

3.2.1 Το πρώτο από τα προτεινόμενα μέτρα είναι να αυξηθεί το ανώτατο όριο από τα 2 000 ευρώ στα 10 000 ευρώ, προκειμένου να μπορούν οι ΜΜΕ να χρησιμοποιούν αυτήν τη διαδικασία η οποία είναι προαιρετική.

3.2.2 Το δεύτερο μέτρο αφορά τη διεύρυνση του ορισμού των διαφορών διασυνοριακού χαρακτήρα, ώστε το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού να επεκταθεί σε όλες τις διαφορές με στοιχεία αλλοδαπότητας, συμπεριλαμβανομένης της εμπλοκής υπηκόων τρίτων χωρών.

3.3 Μέτρα πρακτικού χαρακτήρα

3.3.1 Για να μειωθεί το κόστος, η Επιτροπή προτείνει να γενικευθεί η ηλεκτρονική ανταλλαγή εγγράφων, η τηλεδιάσκεψη ή η εικονοδιάσκεψη όταν απαιτούνται προφορικές ακροάσεις.

3.3.2 Προβλέπει επίσης τα δικαστικά τέλη να περιοριστούν στο 10 % της αξίας του αντικειμένου της διαφοράς, με επιτρεπόμενο όριο τα 35 ευρώ, το ποσό δε αυτό μπορεί να πληρωθεί με τραπεζικό έμβασμα, με σύστημα ηλεκτρονικής πληρωμής με πιστωτική ή χρεωστική κάρτα.

4. **Γενικές παρατηρήσεις**

4.1 Η ΕΟΚΕ θεωρεί ορθή την πρόταση, σημειώνει, ωστόσο, ότι η διαδικασία θα πρέπει να είναι σαφής και διαφανής για να έχει αποτελέσματα. Τούτο σημαίνει ότι τα έντυπα πρέπει να είναι προσαρμοσμένα στις ανάγκες όλων των ενδιαφερομένων.

4.1.1 Εξάλλου, το προτεινόμενο σύστημα θα πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο ενημέρωσης των διαδίκων και των δικαστηρίων. Σε αυτό το πλαίσιο, η ΕΟΚΕ επισημαίνει ότι τα δικαστήρια ενημερώθηκαν καθυστερημένα για τη διαδικασία ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής και για την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών χάρη στη διάδοση του ενημερωτικού φυλλαδίου που εκπόνησε το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο για αστικές και εμπορικές υποθέσεις. ([4])

4.1.2 Η ενθάρρυνση της χρήσης των ηλεκτρονικών μέσων επικοινωνίας, συμπεριλαμβανομένης της κοινοποίησης ή επίδοσης εγγράφων, η επιβολή στα δικαστήρια της υποχρέωσης να χρησιμοποιούν την τηλεδιάσκεψη για τις ακροάσεις, εκτός εάν ένας διάδικος υποβάλει διαφορετικό αίτημα ([5]), είναι ένας προσανατολισμός που αποκλίνει από τις πάγιες πρακτικές. Θα επηρεαστεί η λειτουργία των δικαστηρίων. Απαιτείται, επίσης, η παροχή τεχνικής βοήθειας στους διαδίκους, πόσο μάλλον όταν η διαδικασία μπορεί να διεξαχθεί χωρίς τη σύμπραξη δικηγόρου.

4.2 Επί της ουσίας, το πλέον σημαντικό μέτρο συνίσταται στην αύξηση του ανωτάτου ορίου από τα 2 000 στα 10 000 ευρώ.

4.2.1 Αυτές που θα επωφεληθούν περισσότερο από την τροποποίηση αυτή είναι οι ΜΜΕ που σύμφωνα με τα στοιχεία της Επιτροπής αποτελούν μόνο το 20 % των υφιστάμενων αξιώσεων σύμφωνα με την εκτίμηση των επιπτώσεων, η οποία, κατά την άποψη της ΕΟΚΕ, βασίζεται σε ένα περιορισμένο δείγμα.

4.2.2 Υποστηρίζει την αύξηση του ανώτατου ορίου σε 10 000 ευρώ, αλλά θεωρεί ότι ενδέχεται να είναι υψηλό σε σχέση με το μέσο ποσό των διαφορών που αφορούν τον καταναλωτή.

4.3 Ο επιδιωκόμενος στόχος είναι η αποκατάσταση της εμπιστοσύνης και η προώθηση του εμπορίου εντός της εσωτερικής αγοράς με τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας της δικαιοσύνης. Σε αυτό το πλαίσιο, η ΕΟΚΕ διερωτάται σχετικά με τα ένδικα μέσα που διατίθενται στο πλαίσιο της επίλυσης των μικροδιαφορών.

([3]) Βλέπε σημείο 3.2 Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις δαπάνες.

([4]) Οδηγός του πολίτη: Οι διασυνοριακές διαφορές αστικού δικαίου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. (Guide du citoyen: Les litiges civils transfrontaliers dans l'Union européenne)

([5]) Άρθρο 8 της πρότασης κανονισμού.

4.4 Η ΕΟΚΕ θεωρεί αξιέπαινο τον στόχο αυτό, αλλά επισημαίνει την ύπαρξη πολλών εθνικών διαφορών. Διαπιστώνει, επομένως, ότι η πρόταση επιδιώκει μεν να περιορίσει το ποσό των «δικαστικών τελών», παραμένει όμως το γεγονός ότι η έννοια αυτή μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αποκλίνουσας ερμηνείας στα κράτη μέλη, όπως φαίνεται από τα στοιχεία των 26 κρατών μελών στην ιστοσελίδα της ηλεκτρονικής δικαιοσύνης, καθώς και από τη μελέτη που ανάθεσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σχετικά με τη διαφάνεια των δαπανών των πολιτικών διαδικασιών στην Ευρωπαϊκή Ένωση ([6]).

4.5 Η ΕΟΚΕ θεωρεί υψηλό το ανώτατο όριο του 10 % που έχει καθοριστεί για τα δικαστικά τέλη. Ενδέχεται να σημειωθούν αρνητικές συνέπειες στα κράτη μέλη όπου τα τέλη αυτά δεν φθάνουν σε αυτό το επίπεδο.

4.6 Με την αύξηση του ανώτατου ορίου της αξίωσης και τη διεύρυνση της έννοιας της «διαφοράς διασυνοριακού χαρακτήρα», η πρόταση δείχνει στους πολίτες και στις ΜΜΕ ότι η ΕΕ ανησυχεί και αναλαμβάνει δράση για να ανταποκριθεί στις πραγματικές τους ανησυχίες.

4.7 Ανταποκρίνεται επίσης στα αποτελέσματα έρευνας του Ευρωβαρομέτρου που δημοσιεύτηκε τον Απρίλιο του 2013 σύμφωνα με την οποία το 45 % των επιχειρήσεων που ερωτήθηκαν δήλωσαν ότι δεν ασκούν αγωγή, διότι το ποσό των δικαστικών δαπανών είναι δυσανάλογο σε σχέση με το ποσό της απαίτησης τους.

4.8 Η προτεινόμενη αναθεώρηση συνεπάγεται επίσης την υποχρέωση τροποποίησης του κανονισμού ΕΚ αριθ. 1896/2006 σχετικά με τη θέσπιση διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής ([7]). Ο κανονισμός αυτός προβλέπει πράγματι ότι η δήλωση αντιρρήσεων από τον εναγόμενο έχει ως αποτέλεσμα την αυτόματη συνέχιση της διαδικασίας στο πλαίσιο των συνήθων αστικών διαδικασιών. Ωστόσο, μετά την έναρξη ισχύος του κανονισμού αριθ. 861/2007, ο περιορισμός αυτός δεν έχει πλέον λόγο ύπαρξης όσον αφορά τις μικροδιαφορές.

4.9 Ο κανονισμός ΕΚ αριθ. 1896/2006 που θα έπρεπε να είχε ήδη αναθεωρηθεί, θα πρέπει να διευκρινίζει ότι όταν μια διαφορά υπάγεται στην ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών, θα πρέπει επίσης να είναι ανοικτή σε άτομο ή εταιρεία, διάδικο διαδικασίας έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής που έχει ασκήσει ένσταση κατά της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής.

4.10 Η ΕΟΚΕ επισημαίνει ότι τα επιχειρήματα σχετικά με την αρχή της επικουρικότητας και της αναλογικότητας τροφοδοτούν θετικά την εφαρμογή της ευρωπαϊκής συλλογικής δράσης.

5. **Ειδικές παρατηρήσεις**

5.1 Η γενίκευση των συστημάτων εικονοδιάσκεψης είναι ενδιαφέρουσα, αν και προς το παρόν κρίνεται δυσχερής η εφαρμογή της σε όλα τα δικαιοδοτικά όργανα εγγύτητας.

5.2 Πολλά από αυτά δεν διαθέτουν ιστοσελίδα στο διαδίκτυο ούτε επικοινωνούν ηλεκτρονικά. Επίσης συχνό είναι το φαινόμενο να πρέπει να μετακινηθεί κάποιος για να αποκτήσει τα έντυπα που απαιτούνται για την κίνηση μιας δικαστικής διαδικασίας, εφόσον οι δικαστικές διαδικασίες δεν έχουν αποϋλοποιηθεί. Η ΕΟΚΕ τονίζει επίσης την ανάγκη να επιστηθεί ιδιαίτερη προσοχή όσον αφορά την ασφάλεια και το απόρρητο των ηλεκτρονικών ανταλλαγών σχετικά με την ένδικη διαδικασία.

5.3 Η ΕΟΚΕ τονίζει επ' αυτού, ότι τα έντυπα θα πρέπει να είναι σαφή και κατανοητά. Συνεπώς, πρέπει να εξειδικευθεί η προβλεπόμενη από την πρόταση παροχή βοήθειας, η οποία απαιτεί μια σημαντική οικονομική επένδυση από τα κράτη μέλη σε μια καθόλου ευνοϊκή περίοδο.

5.4 Τέλος, η ενημέρωση του διαδίκου αποτελεί μείζον πρόβλημα που πρέπει να επιλυθεί προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα της δικαιοσύνης. Πράγματι, ο διάδικος, κυρίως δε οι καταναλωτές και οι ΜΜΕ, πρέπει να έχουν πρόσβαση σε αξιόπιστες και ανεξάρτητες πληροφορίες προκειμένου να επιλέξουν τον τρόπο με τον οποίο θα κινηθούν.

5.5 Οι ενώσεις καταναλωτών, τα ευρωπαϊκά κέντρα καταναλωτών και οι επαγγελματικές οργανώσεις διαδραματίζουν εξάλλου πρωταρχικό ρόλο προκειμένου να εξασφαλιστεί αυτή η ενημέρωση ποιότητας.

5.6 Για παράδειγμα, το σχέδιο «Ευρωπαϊκή Δικαστική Εκτέλεση» (ΕΔΕ) περιέχει φακέλους και πρακτικά θεματικά δελτία, κυρίως για τους δικαστικούς επιμελητές, που ενδιαφέρουν όμως όλους εφόσον αφορούν την πρόσβαση στη δικαιοσύνη και την άσκηση του δικαιώματος αυτού· οι εν λόγω πηγές ενημέρωσης όμως δεν είναι γνωστές.

([6]) https://e-justice.europa.eu/https://e-justice.europa.eu/https://e-justice.europa.eu/content_costs_of_proceedings-37-fr.do?init=true Étude sur la transparence des coûts des procédures judiciaires civiles dans l'UE (Demoulin, Brulard, Barthélémy, Hoche). (Μελέτη για τη διαφάνεια των δικαστικών δαπανών των πολιτικών διαδικασιών στην ΕΕ).

([7]) ΕΕ L 399 της 30.12.2006,σ. 1.

5.7 Τέλος, η ΕΟΚΕ τονίζει την ανάγκη να δοθεί στους διαδίκους η δυνατότητα ώστε όλη η διαδικασία να εφαρμόζεται στην επίσημη γλώσσα τους. Πρόκειται πράγματι για απαίτηση που απορρέει από τα άρθρα 47 και 48 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σχετικά με το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής και των δικαιωμάτων της υπεράσπισης που δεν θα πρέπει να περιορίζεται στην απλή μετάφραση των εντύπων.

Βρυξέλλες, 25 Μαρτίου 2014

Ο Πρόεδρος
της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής
Henri MALOSSE